

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

9. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Merlino in causa
Corduben. de Luzena. Luna 7. Februarii 1639.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

infra de Constitut. & omnium claris Suarez de legibus lib. 4. cap. 16. numer. 2. & sic contrarius vltus Pontificiis Constitutionibus non illas elidit, nisi tamen cum tali contrario vltu populi concurreret etiam positiva scientia Papae, & illius consensus, quia tali casu ipse Papa videretur abrogasse antecedentem suam Constitutionem, Archid. d. loci. Felin. in d. c. 1. num. 6. de reug. & pac. Federic. consil. 117. num. 2. Vitalin. in Clement. 1. num. 26. de probat. Franc. Arct. consil. 11. num. 5. ante med. viden. Sor. de iustit. quest. 7. art. 2. vers. sic ergo sicuti Gabr. concl. 2. numer. 12. eod. tit. & Rota in d. decis. coram Card. Canal. & in Rom. Societ. Officij 15. Nouembr. 1624. coram bon. me. Vbaldo. Quae scientia hic positiva Papae non probatur, & multo minus consensus in hunc contrarium vltu, immo dissensus apparet, quia vbi Episcopus contulit extero S. D. N. inhærendo indultus s. m. Pij V. concessit Michaëli Originario Maioricensis, cuius imperatio in contradictorio obtinuit coram Reuerendiss. D. Episcopo Melitico tunc Locum tenente A. C. cum post sessione subsecuta in fauorem dicti Michaëlis, expulso dicto extero.

3. Et multo minus attendendus est dictus non vltus tum in Constitutione Pij V. ad sint clausula; non obstantibus quibuscumque, &c. & decreto irritanti, per quas clausulas enervata est omnino vis actus contrarij subsequenti, & in obseruantia Constitutionibus, vt in puncto est decisio Crescen. 4. de priuil. n. 3. & 4. & sequent. & Caputaq. decis. 103. n. 1. part. 3. & decis. in Barchinon. Vicaria 7. Decembris 1616. coram bon. mem. Buratto Lore. lib. 1. de re benef. quest. 34. n. 51. Gratian. disp. 159. num. 35. Rot. decis. 52. num. 4. part. 2. recent. & coram Reuerendiss. D. Decano, decis. 51. num. 2. & in Valentina Iuris Sedendi 12. Iunij 1614. coram me. Sic enim apponitur, quod Papa voluit resistere actui contrario suae Constitutioni, & adhuc illam voluit seruari Serader. de feud. part. 10. sect. 20. num. 161. cum aliis supra relatis.

4. Nec applicari visa est immemorabilis cum constet de initio saltem respectu Constitutionis s. m. Pij V. quae tunc statim cepit ligare, & sic contra eam non potest dari nec de Centenaria, nec de immemorabili, vt in simili considerat Gratian. d. disp. 159. n. 34. 35. & 36. Rota decis. in Ratisbonen. Canonatus 23. Iunij 1617. coram D. meo Pirouano, quae est decisio. 542. n. 3. part. 4. recent.

5. Et alio etiam capite apparet de irrelevancia articuli circa non vltum dictae Constitutionis, & Indulti Apostolici, quoniam si huiusmodi Indultum concessum est Vniuerso Corpori Ciuium, & Incolarum Regni Maioricensis, quemadmodum expressus consensus particularium non potuit prauiudicare ipsi Corpori vniuersali, ita multo minus tacitus consensus qui postea resultat ex illa acquiescentia, poterit auferre beneficium dicti Indulti ab aliis Ciuium, quibus competit, nec illis prauiudicare gloss. in cap. dudum il. 2. in versio. de veritate in fin. de elect. Roman. consil. 374. nu. 5. Menoch. consil. 39. num. 51. Rot. decisio. 13. de procur. in nou. & in Mediolanen. Decimarum 9. Iunij 1630. coram me. Adeo vt ipsis Ciuium permittatur, tam in petitorio, quam in possessorio nomine Vniuersitatis, & Regni agere, eorumque iura vindicare Caput. ad decis. 170. & 182. part. 3. Adde ad s. m. Greg. XV. decis. 116. n. 5. & in Collimoncen. praestimoniorum 27. Iunij 1633. coram Reuerendiss. D. Decano, & in dicta Valentina iuris Sedendi 17. Iunij 1634. coram me.

6. Nec videbatur etiam necessaria haec probatio per testes, quia cum super collationibus beneficiorum fiant Scripturae, & publica Instrumenta, & in Cancellariis conferuntur memoriae, & Aduocationes, huiusmodi Scripturas Episcopus potest exhibere, & ideo dum probatio fieri potest per scripturas non est admitenda per testes, & sic denegata est remissoria. Bellam. de Tom. V 111.

cif. 9. & decis. 384. Felin. in cap. 1. m. 4. de appellat. Rot. in rec. decis. 314. n. 1. p. 1. & decis. 45. n. 2. & 589. n. 1. p. 2. & alias sapissime.

7. Nec releuat subterfugium Episcopi, quod scilicet fuerint deperditae tot Scripturae per tot annos confectae, quoniam vltra quod est inuerisimilis talis amissio, & eo magis quia ipsi informantes pro Episcopo dant adnotationem collationum cum certo anno, mense, die & aliis particularibus circumstantiis, quae dari non possent, si verè non extarent dictae scripturae. Respondent DD. quod asserere, deperditas fuisse tot Scripturas, est allegare negligentiam, & delictum illius, cuius munus erat circa custodiam Scripturarum, & tale delictum non praesumitur. Bart. in l. si quis ex argumentariis, §. pen. ff. de eodem lat. Surd. consil. 109. n. 9. Honded. consil. 19. n. 17. lib. 1. Rot. coram bon. mem. Buratto, decis. 505. n. 11. & 12.

Et ita vtraque parte informante resolutum fuit pro denegatione remissoriae.

DECISIO IX.

Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Merlino.

In causa Corduben. Decimarum de Lucena.

Luna 7. Februarij 1639.

§. 1. **P**ER sententiam Rotalem coram Reuerendiss. D. meo Decano, praemissis multis decisionibus, fuit pronunciatum, R. P. Prouincialem Prouincia Beritae, & Patres Societatis Iesv, ex Indultis, & Priuilegiis Apostolicis, exemptos esse, & immunes a solutione Decimarum super bonis per dictos Patres Societatis possessis, nec eis ob stare moderationes fel. rec. Leonis XI. & Sanctissimi D. Nostri, impositumque fuit Excellentissimo D. Duci Cardonae super petitione istarum Decimarum perpetuum silentium, haecque sententia, iterum negotio noua disputatione discussa, fuit praecise confirmata coram R. P. D. meo Carillo, & hodie vnanimiter coram me, examinatis omnibus decisionibus, responsum fuit, dictas sententias Rotaes esse validas, & iustas, & ideo confirmandas.

2. Validae, quia seruatis omnibus rite latae, nihilque praetermissum, quod ad talem iudiciariam requiratur.

3. Non obstat, quod coram R. P. D. meo Carillo insisterint Agentes Excellentissimi D. Ducis pro admissione articulorum, & illis denegata & interposita appellatione deuentum fuit ad publicationem sententiae, & ideo tanquam lata pendente appositione fuerit nulla dicta sententia, Cast. consil. 281. numer. 5. in princ. vers. 1. quia, lib. 1. Crau. consil. 103. num. 5. Magon. decis. Lucan. 37. num. 7. & dabatur appellatio ab huiusmodi denegata admissione articulorum, Bald. in l. arbitrio tuos, num. 4. vers. in ergo, ff. qui suis d. cog. Surd. decis. 56. per tot. Olafsch. decis. 25. num. 14. vers. contrarium tamen, Rota Auenionen. decis. 102. numer. 2. Quoniam haec conclusio non procedit quando articuli continent materiam non releuantem, & probationes, quae ex articulis debent resultare, sunt impertinentes, si enim Iudex tales articulos reicit, non grauat, Bart. in l. 2. num. 25. vers. 3. quare ff. de appellat. Bald. in l. 2. num. 19. quest. 13. Cod. de Episcop. aud. Si autem non grauat Iudex, nec consequenter pars legitima appellat, & in terminis admissionis articulorum in Curia fuit resolutum in Maceraten. legitima 22. Iunij 1629. & 18. Febr. 1639. coram Reuerendiss. Vrgellen. quae sunt inter eius impress. illa decis. 213. haec decis. 239. Rot. decis. vltim. n. 3. & 199. p. 1. rec. tradit Scacc. de appell. quest. 17. limit. 47. membr. 1. num. 141. Quod autem materia articulata esset irrel-

T uans;

uans, & impertinens, luculenter patet ex *decisione emanata in hac causa s. Iulij superioris anni vers. irreleuantia coram R. P. D. Carillo.*

4. Nec dicatur quod fuit peritum, admitti articulos in Curia, quo casu nunquam solet denegari examen, Caputq. *decif. 47. part. 1. Rot. decif. 1. 4. de restibus in antiq.* Quia istæ decisiones intelligantur quatenus probationes, ex d. examine faciendæ, sint profuturæ, vt colligitur ex *ead. decif. 2. 4. de rest. in antiq.* ibi, *vt tamen sint boni, & pertinentes in materia, & forma.* & tradit idem Caputq. *decif. 68. part. 3.* ibi: *Dummodo sint releuantis, frustra enim expectamus probationes,* quæ non releuant, *Callad. de off. iud. dilat. Rot. decif. vltim. num. 5. & 6. p. 5. res.* Nec D. meus Carillus detulit appellacioni, nec à se abdicauit iurisdictionem, dum simpliciter cedit testimoniales, ex quibus solum resultat testimonium iudicis circa illud factum, quod nempe pars appellauit, & per tales testimoniales nihil dicitur à iudice approbatum circa admissionem appellacionis, vt post alios explicat *Scacc. de appellat. q. 1. n. 6.*

5. Iustitia autem sententiarum benè deducitur ex priuilegijs, & indultis concessis Societati Iesv per *fel. rec. Paulum III. Pluim IV. Gregorium XIII.* in quibus Societas, & singula Collegia eximuntur à quibuscumque decimis, & vberissimis, & amplissimis clausulis huiusmodi in illa muniuntur, & signanter derogatur *cap. numero. de decim.* quod promulgatum fuit in Concilio generali, & huiusmodi indulta Societatis Iesv pluries in Rota fuerunt discussa, & semper canonizata, vt in *decisionibus bon. mem. Bubali,* & in tribus sententijs eiusdem Bubali, Seraph. & Blanchetti, vt habetur apud *Leon. in Theol. for. Eccl. part. 2. c. 24. n. 71.* & omnes allegantur in *decisione Ciuitatis Castellæ decimarum 25. Junij 1629. coram R. P. D. Ghislerio.*

6. Neque obstat illa immemorabilis per centum, & vltra testes, iustificata, quod excellentiss. D. Dux Cardonæ, & eius Antecessores perceperunt omnes Decimas in Agro Lucen. quoniam iterum domini pro responsione repetebant duas conclusiones à Doctoribus frequenter receptas, & Rota millies approbatas.

7. Prima quod sola immemorabilis, & quacumque antiquissima consuetudo, non suffragatur laico, vt decimas Ecclesiasticas recipiat, *cap. ad hac decim. cap. causam que, de prescript. Felin. in cap. cum contingat. num. 4. vers. 2. fallit, de for. comper. Marc. Mant. in cap. vigilanti sub. num. 4. de prescript. Zabarell. consil. 88. num. 4. Menoch. consil. 291. num. 41. Peregr. de iur. fisc. lib. 6. tit. 8. num. 19. & decif. 144. num. 4. & decif. 144. num. 3.* Rota in *Mediolanen. resissionis permutationis 11. Maij 1597. coram Pamphilio,* in *Valentina Decimarum de Ayora 27. Nouemb. 1602. coram Penia.* Cum enim à iure diuino instituta & præcepta fuerint in subsidium, & alimentum Sacerdotum, & Dei Ministrorum, vt populo spiritualia ministrantes, temporalibus non egeant, & sic dicuntur de Sanctuario Dei, & sunt cibus in Domo Domini, & etiam in recognitionem domini vniuersalis ipsius Dei, huiusmodi Decimæ eidem Deo, & per ministerium illius Sacerdotum & Ministrorum, quasi eiusdem Dei Procuratorum, exhibendæ sunt, c. *reuerentissimi 16. q. 1. c. admonemus 16. quest. 2. Abb. in cap. ua nobis. n. 4. & in c. in aliquibus. n. 3. & 9. de decim. Rip. respons. 26. n. 14. Peregr. decif. 143. num. 3. 4.* Non autem laicis, qui omnino huiusmodi rerum spiritualium incapaces sunt, c. *placuit & cap. peruenit 16. quest. 4. prohibemus de decim. cap. cum & plantage, de priuileg. Abb. in cap. quatuor. num. 1. & 2. in cap. ad hac n. 1. de decim. Felin. in c. causam que. num. 3. de prescript. Marc. Mant. d. cap. vigilanti d. num. 1. c. dicit. de prescript. Zabarell. d. consil. 88. n. 1. 4. Menoch. d. consil. 291. num. 42. Giouagn. consil. 27. n. 3. & 4. lib. 1. Peregr. consil. 74. n. 2. & 17. lib. 1. & d. decif. 143. n. 4.*

8. Altera conclusio est, quod immemorabilis eatenus

suffragatur laico circa perceptionem decimarum, si ad datur, & concurrat, vel fama priuilegij, vel recognitio, vel aliud æquipollens probetur, ita Ioan. And. in *cap. vers. 1. quod iste laicus, de his que sunt à Prelo. Felin. in d. cap. causam que. num. 3. de prescript. & d. cap. cum contingat. d. numer. 4. vers. si tamen simul. de for. comper. Rip. in cap. decernimus. num. 75. vers. de for. comper. verius de iudic. & sequitur Aufter. ad Capell. Theol. d. prescript. conclus. 1. num. 18. Menoch. de prescript. lib. 6. tit. 8. n. 22. & tenuit Rota *decif. 215. n. 2. part. 2. d. Seraph. decif. 1102. n. 1. Mant. decif. 289. n. 2. & coram Pamphilio in illa Mediolanen. resissionis permutationis, & coram Penia in illa Valentina Decimarum de Ayora. Monet. de decim. c. 5. quest. 3. n. 59. vers. in concessione decimarum, & fuit doctissime explicatum in 3. decisione Reuerendissimi D. mei Decani.**

9. Verum nullum ex præmissis in hoc casu obstat Patribus Societatis Iesv quominus fruatur exceptione decimarum sibi à tot Romanis Pontificibus concessa-

rum.
10. Nam fama Priuilegij, quia si nedum fama Priuilegij, sed etiam ipsum Priuilegium exhibetur, adhuc Patres gaudent eorum indultis, quauis enim aliter aliquando Rota senserit, hodie postquam diligentissime examinauit articulum, retinet sententiam, quod indulta Apostolica, circa exemptionem à solutione decimarum antiquarum, suffragentur, nedum contra Rectores, & alios, qui de iure communi percipiunt decimas, sed etiam contra illos, quibus ex iure speciali competit tale ius decimas exigendi, & sunt in possessione iustis iuris decimandi, Papa quippe sciebat alicui præiudicare dum exemptionem concedat à solutione decimarum, nec distinguebat in quem caderet præiudicium, solumque præ oculis habebat fauorem illius, cuius meritis erga Ecclesiam, rependebat, dum immunitem fecit à decimis, ita duce *Callad. decif. 1. n. 1. de priuileg. verpenfis illis verbis, quia Papa Iulius sciebat, quod præiudicabat his, quibus de iure communi vel alias decima erant debita. & Caputq. decif. 263. lib. 1. in manus script. firmavit Rota in Valentina Decimarum 10. Decembr. 1601. coram bon. mem. Litta. que est decif. 48. part. 1. recen. in Gerunden. Decimarum 5. Julij 1621. coram bon. mem. Manzanedo in Placen. Canonatus 5. Decembr. 1614. coram Reuerendissim. Domino meo Decano, & sequuta est in hac causa in omnibus decisionibus tam coram Reuerendissim. D. meo Decano, quam coram R. P. D. meo Carillo, & est etiam decif. in Conchen. exemptionis decimarum 30. Ianuarij 1589. coram Orano, & ipsius etiam idem sensit Abb. in *cap. 1. dudum. num. 1. vers. & potest esse, de prinil. g. ibi, Papas, concedendo priuilegium, voluit derogare possessoribus, & ibi Hostien. numer. 6. vers. nec obstat, Ioan. And. num. 5. circa fin. & Zabarell. num. 1. circa fin. vers. quarto, & alij, quos allegat d. decif. 48. numer. 1. part. 1. recen. Egregie videtur. Zaf. consil. 16. per tot. præcipue, num. 7. 11. & 18. vers. quod si etiam, qui loquitur etiam stante immemorabili præscriptione exigendi decimas, vt patet ex principio, ante num. 1. Sicque tota vis istius articuli consistit in voluntate Papæ scilicet, quibus volnerit præiudicare, aut alteri concessit immunitatem à solutione decimarum: certe, si indubitanter intellexit præiudicare illis, quibus de iure communi, & quidem Diuino, competit decima, nempe Rectoribus Ecclesiarum, qui etiam ex causa onerosa, nempe administrationis Sacramentorum, exigunt decimam, & qui perpetuo sustinent pondus decimæ, & æstus, multo magis dicendum est voluisse præiudicare laicis, & quibus solum ex priuilegio, & sic iure positio, quamuis etiam ex causa senel onerosa præsumpra, concessum fuit ius decimandi, vt perpen-**

dit d. de off. 48. nu. 1. part. 1. recent. & in simili etiam Rota in Mantuana pensionis 13. Nouemb. 1626. coram meo quaest. de off. 24. p. 1. recent.

11. Nec infeudatio seu recognitio potest suffragari Excellentiss. D. Duci, qui non probatur; nec potest deduci ex sola inmemorabili, quae quidem valet producere meliorem titulum de mundo, sed hoc intelligitur, quatenus titulus allegatus sit congruus, possibilis & proportionabilis, ut dixit Rot. in Craouien. Iurislegendi 21. Maij 1627. coram Reuerendissimo D. meo Decano, quaest. de off. 71. part. 5. recent. & in eadem 3. Decembr. 1619. coram Reuerendissimo P. D. meo Gh. sterio, quaest. de off. 32. ead. part. 1. Hic autem titulus infeudationis non est proportionabilis, quia, si D. Dux vult allegare maiores suos fuisse infeudatos de hoc iure decimandi, deberet constare, quod recognouerint dominum directum Ecclesiae, & quod ipse, & antecessores sui se profitebantur Vassallos Ecclesiae, ratione istius iuridicimandi, Ioan. Andr. in d. cap. cum Apostolica sub. num. 9. vers. ad alius dic. ibi, ubi non possideret vi Vassallus, & ibidem Abb. num. 12. Rebuff. de decim. quaest. 13. num. 76. Peregrin. de iur. fidei. lib. 6. tit. 8. num. 22. & de off. 144. num. 22. Menoch. d. consil. 291. num. 43. & 44. Infeudatio enim est contractus vltro citroque obligatorius. Abb. in cap. quaest. Ecclesiarum, num. 15. de consil. Paril. consil. 22. n. 47. & consil. 23. num. 79. lib. 1. Ruin. consil. 7. numero 31. lib. 1. & sic, si Ecclesia infeudauit, debet etiam doceri de adimplimento Vassalli per recognitionem, argum. l. Iulian. §. offerre ff. de act. empti & noi. per Bart. in l. quae ro. §. inter locat. ff. locat. & facit d. de off. 221. num. 4. §. 6. part. 2. diu.

12. Praeterea, aut istam infeudationem Excellentiss. D. Dux deducit post Concilium Lateranense, quod sub Alexandro III. editum fuit anno 1179. & talis titulus non suffragatur, quia ibi accerimet impugnata fuit, & prohibita infeudatio decimarum, nec ideo tenet infeudatio laicis facta post d. Concilium d. c. cum Apostolica, de his, quae fiunt a Praelatis, prohibemus, de decim. & cap. 2. §. sane. eod. tit. in 6. Couarr. var. resol. lib. 1. c. 17. num. 4. vers. olim sanes. Azor. in sum. part. 1. lib. 7. cap. 36. alias 25. quaest. 13. Monct. de decim. dicto cap. 5. quaest. 3. num. 66.

13. Aut vult allegare infeudationem ante d. Conciliū, quae illo tempore omnino non erat interdicta infeudatio decimarum in fauorem laicorum, ut per Couarr. & alios praeterea. Doctores, & haec possibilis non congruit casui nostro, qui ante, & de tempore Concilij Lateranensis Corduba, & Lucena laborabant sub tyrannide Maurorum, à quibus solum vindicata fuerunt longè post expletam Concilium Lateranense, nempe de anno 1240. ut eleganter ex temporum Chronologia, & rerum Hispaniarum Scriptoribus deducitur in vit. de off. 29. Maij praeterea coram R. P. D. meo Carillo.

14. Nec releuat, si diceretur, ex illa inmemorabili potest allegari, quo istud ius decimandi fuerit infeudatum priusquam Corduba, & Lucena in seruitutem Maurorum inciderent, & sic ante Concilium Lateranense libertate verò vindicata, post Concilium, iterum laicis fuerunt infeudata decimae, quoniam nec talis titulus sufficeret; licet enim in aliquibus casibus posset ante Concilium Lateranense fieri laicis infeudatio decimarum, attamen post Concilium non potest repeti infeudatio decimarum, eorumdem etiam bonorum, ut bene explicat Felin. in d. cap. causam qua sub num. 4. vers. facit etiam, de praescrip. Inol. in cap. cum apostolica, n. 19. & seqq. de his, quae fiunt a Praelatis. Bero consil. 21. num. 9. 12. & 19. lib. 1. Couarr. var. resol. d. c. 17. sub n. 5. vers. praeterea haec, Menoch. d. praesumpti. 86. sub numer. 5. Rebuff. de decim. quaest. 10. num. 12. & seqq. Monct. ad d. tracl. d. cap. 5. quaest. 3. num. 73. Giouagn. d. consil. 27. n. 38. lib. 2.

15. Denique nec suffragari potest aliud aequipollens

Tom. VIII.

quia nullum deducitur sufficiens, & Canonista nullum efficaciorum titulum deducunt, quam infeudationem, & tamen, ut supra ostensum fuit, hic non sufficit. Nec titulus diuinitus ab informantibus pro D. Duce, scilicet titulus ex causa onerosa, cui non intelligitur in dubio derogatum, potest excludere Patres Societatis Iesv; quoniam antecessores D. Ducis habere poterunt hoc ius decimandi ex causa onerosa, facit quidem, ut ipse D. Dux possit exigere decimas, & si Papa alteri concederet priuilegium exigendi decimas, non conferretur in dubio tollere ius ex causa onerosa, prius competens ipsi Excellentiss. D. Duci, circa exactiorem decimarum, sed haec causa onerosa non facit, nec impedit, quin Papa alteri amplissimis clausulis, & derogatoriis, concedendo exemptionem à solutione decimarum voluerit praedicare ipsi, etiam habenti ex causa, praesumpta tamen onerosa, quia concedendo exemptionem, intelligebat praedicare illi (qualicumque ille sit) qui decimas exigebat. Nec de defectu intentionis Papae hic potest dari, cum ipsa materia exemptionis à solutione decimarum sit sui natura praedialis. Nec distinctio facienda est personarum, quae percipiunt decimas, immò credendum est, Papam facilius voluisse praedicare laico, cui impropria, & incongruissima est exactio decimae spiritualis, quamuis habeat ex titulo praesumpto oneroso, quam Rectoribus Ecclesiarum, quibus ab ipso Deo ex titulo vero, & ob continua onera Ecclesiastici Regimini, decima assignata fuit, & esset absurdissimum, quod ius decimandi esset potentius, & efficacius penes laicos ex titulo praesumpto, quam penes Parochos, qui titulum verum habent, ut optime considerat Zal. d. consil. 16. n. 16. vident, quod absurdum sequeretur, dum Patres Societatis Iesv essent immunes à solutione decimarum respectu Parochorum, non essent immunes respectu laici, qui tamen plus iuris in istis decimis habere non potest, quam habeat Parochus in cuius locum, ex quocumque titulo praesumpto oneroso, successit, & est subrogatus.

16. Nec praedictis obstat videntur tradita per Ioann. Andr. in cap. nuper, nu. 4. de decim. & alios concord. quoniam videntur loqui contra communem, & à Rota approbatam opinionem, quae est, ut priuilegia Papalia, circa exemptionem à decimis soluendis, faueant contra quoscumque etiam titulo speciali decimas percipientes, & Ioan. Andr. loquitur in laico, qui titulum verum & parentem haberet ante Concilium Lateranense, Excellentiss. autem D. Dux habet solum titulum praesumptum, & est impossibile, vel saltem multum in verisimile, quod ei competat ante d. Concilium, ex supra deductis. Praeterea, cum priuilegium concessum Patribus Societatis Iesv, sit etiam concessum ex causa onerosa, intuitu nempe laborum, quos egregie sustinent ipsi, & vtiliter pro Christiana Republica; vnde facilius etiam conferretur derogatum cuiuscumque iuri, etiam ex causa onerosa, laicis competenti, circa exactiorem decimarum, ex tradit. per Gonzal. ad reg. 8. gloss. 28. numer. 26. Maxime, quia per hoc priuilegium exemptionis non multum laeditur ius laici, & priuilegium Societatis Iesv habet clausulas, & derogationes amplissimas, etiam si à Regibus, & quibuscumque Principibus exigantur, placueruntque dominis aliae responsiones circa hunc titulum praesumptum ex causa onerosa, datæ in praedictis decisionibus coram Reuerendissimo D. meo Decano, & R. P. D. meo Carillo.

Et ita, vtraque parte informante, fuit resolutum, sententias Rotaes esse validas, & iustas, ideo confirmandas.